

1984. évi 28. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Tunéziai Köztársaság között Budapesten, 1982. december 6-án aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése 1984. október 25-én Tuniszbán megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Tunéziai Köztársaság között Budapesten, 1982. december 6-án aláírt konzuli egyezményt ezzel a törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

„KONZULI EGYEZMÉNY a Magyar Népköztársaság és a Tunéziai Köztársaság között

A Magyar Népköztársaság
és a Tunéziai Köztársaság

attól az óhajtól vezetve, hogy baráti kapcsolataikat a szuverenitás és a nemzeti függetlenség tiszteletbentartása, a belügyekben való be nem avatkozás, a jogegyenlőség és a kölcsönös előnyök elvei alapján fejlesszék,

attól az óhajtól vezetve, hogy szabályozzák konzuli kapcsolataikat, megkönnyítsék érdekeik, valamint állampolgáraik érdekeinek védelmét és meghatározzák országaik konzuli képviselteinek, konzuli tisztviselőinek és konzuli alkalmazottainak jogait, kötelességeit, kiváltságait és mentességeit,

elhatározták, hogy konzuli egyezményt kötnek, és e célból meghatalmazottaikat kijelölték:

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke:

Nagy János úr,

külgyminisztériumi államtitkárt,

a Tunéziai Köztársaság elnöke:

Mahmoud Mestiri úr,

külgügyi államtitkárt,

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után a következő rendelkezésekben állapodtak meg:

1. cikk

Meghatározások

Ennek az Egyezménynek az alkalmazása körében a következő kifejezéseken az alábbiakat kell érteni:

- a) „konzuli képviselet” minden főkonzulátus, konzulátus, alkonzulátus vagy konzuli ügynökség;
- b) „konzuli kerület” az a terület, ahol egy konzuli képviselet a konzuli feladatok végzésére jogosult;
- c) „konzuli képviselet vezetője” az a személy, akit megbíztak azzal, hogy ebben a minőségben mint főkonzul, konzul, alkonzul vagy konzuli ügynök tevékenykedjék;
- d) „konzuli tisztviselő” minden személy - ideértve a konzuli képviselet vezetőjét is -, akit e minőségben megbíztak azzal, hogy konzuli feladatokat végezzen;
- e) „konzuli alkalmazott” a konzuli képviseleten igazgatási vagy műszaki munkakörben alkalmazott minden személy;
- f) a „kiszegítő személyzet tagja” a konzuli képviseleten kiszegítő munkakörben alkalmazott minden személy;
- g) „konzuli képviselet tagjai” a konzuli tisztviselő, a konzuli alkalmazott és a kiszegítő személyzet tagja;
- h) „konzuli személyzet tagjai” a konzuli képviselet vezetőjét kivéve a konzuli tisztviselő, a konzuli alkalmazott és a kiszegítő személyzet tagja;
- i) a „magánszemélyzet tagjai” a konzuli képviselet valamely tagjának kizárólagos magánszolgálatára alkalmazott személy;
- j) „családtag” a konzuli képviselet egy tagjának a háztartásában és költségére élő, általa eltartott házastársa, kiskorú gyermekei, valamint apja vagy anyja;
- k) „konzuli helyiségek” a kizárólag konzuli tevékenység céljaira használt épületek, vagy épületrészek és az ezekhez tartozó telkek, tekintet nélkül tulajdonjogi helyzetükre;

- l) „hivatalos levelezés” a konzuli képviselettel és annak tevékenységével kapcsolatos minden levelezés;
- m) „konzuli irattár” a konzuli képviselet minden levelezése és hivatalos okmánya, iratai, könyve, filmje, hangszalagja és nyilvántartása, továbbá rejtjelanyaga, és az ezek védelmére és őrzésére szolgáló iratszekrények és egyéb bútorok;
- n) „a küldő állam hajója” az Egyezmény 48. cikke vonatkozásában minden hajó, amely a küldő állam jogszabályainak megfelelően annak honosságával bír;
- o) „a küldő állam légijárműve” az Egyezmény 49. cikke vonatkozásában minden légijármű, amely a küldő állam jogszabályainak megfelelően annak honosságával bír.

I. fejezet

Konzuli képviselet létesítése és a konzuli kapcsolatok fenntartása

2. cikk

- (1) Konzuli képviselet létesítése a fogadó állam területén csak ennek az államnak beleegyezésével történhet.
- (2) A konzuli képviselet székhelyét, rangját és konzuli kerületét a küldő állam és a fogadó állam közös megegyezéssel állapítja meg.
- (3) A konzuli képviselet székhelyét, rangját vagy konzuli területét csak a küldő állam és a fogadó állam közös megegyezésével lehet módosítani.

3. cikk

A konzuli képviselet létszámát a küldő állam határozza meg, figyelembe véve a képviselet fontosságát, valamint tevékenységi körének fejlődését. A fogadó állam mindazonáltal kérheti a konzuli képviselet létszámának olyan keretek között tartását, amelyet a maga részéről ésszerűnek tart és megfelel mind a konzuli kerületben meglevő feltételeknek, mind a konzuli képviselet szükségleteinek. Ilyen esetben a Szerződő Felek e tekintetben megállapodnak egymással.

4. cikk

- (1) A konzuli képviselet vezetőjét a küldő állam nevezi ki, hivatalba lépéséhez pedig a fogadó állam járul hozzá.
- (2) A küldő állam diplomáciai úton eljuttatja a fogadó állam külügyminisztériumának a konzuli kinevezési okiratot, a konzuli pátenst vagy más okiratot a konzuli képviselet vezetőjének kinevezésére vonatkozóan.
- (3) A konzuli kinevezési okirat vagy a konzuli képviselet vezetőjének kinevezésére vonatkozó más okirat bemutatása után a fogadó állam a lehető leggyorsabban kiadja az exequaturt, vagy más hasonló működési engedélyt.
- (4) A fogadó állam a konzuli képviselet vezetőjének hivatali tevékenységéhez ideiglenes felhatalmazást adhat az exequatur kiállításáig. Ebben az esetben reá nézve az Egyezmény rendelkezéseit alkalmazni kell.
- (5) A fogadó állam, miután a konzuli képviselet vezetőjének hivatalba lépését - akár ideiglenesen is - elfogadta, haladéktalanul értesíti a konzuli kerület illetékes hatóságait és megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzuli képviselet vezetője feladatait elláthassa.
- (6) A fogadó állam mindenkor megtagadhatja az exequatur kiadását anélkül, hogy döntését köteles lenne megindokolni.

5. cikk

A fogadó állam annak a konzuli tisztviselőnek a működéséhez, aki nem a konzuli képviselet vezetője, kinevezése alapján hozzájárul azzal a feltétellel, hogy a külügyminisztériummal diplomáciai úton közlik családi és utónevét, állampolgárságát és rangját.

6. cikk

(1) Konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet; nem lehet a fogadó állam állandó lakosa és nem tölthet be más megbízatást ennek az államnak a területén.

(2) A konzuli alkalmazott és a kisegítő személyzet tagja csak a küldő állam, vagy a fogadó állam állampolgára lehet.

7. cikk

A konzuli képviselet tagjai nem folytathatnak kereskedelmi, vagy más jövedelmező tevékenységet a fogadó állam területén.

8. cikk

(1) Ha a konzuli képviselet vezetője feladatainak ellátásában akadályozva van, vagy ha tisztsége megüresedik, a konzuli képviselet vezetésére átmenetileg vagy ugyanezen konzuli képviselet konzuli tisztviselője, illetve a küldő államnak a fogadó államban levő másik konzuli képviselete konzuli tisztviselője, vagy a küldő államnak a fogadó államban levő diplomáciai képviselete diplomatája kaphat megbízást.

(2) A konzuli képviselet ideiglenes vezetésére az előző bekezdés rendelkezéseinek megfelelően kijelölt személy nevét előzetesen közölni kell a fogadó állam külügyminisztériumával.

(3) A konzuli képviselet ideiglenes vezetésével megbízott konzuli tisztviselő ugyanazokat a jogokat, mentességeket és kiváltságokat élvezi, amelyeket ez az Egyezmény a konzuli képviselet vezetőjének biztosít.

(4) Ha a küldő állam a fogadó államban levő diplomáciai képviselete diplomáciai személyzetének egy tagját nevezi ki az [\(1\) bekezdés](#) alapján ideiglenes vezetőnek, ez a személy a diplomáciai kiváltságokat és mentességeket továbbra is élvezi.

9. cikk

(1) A fogadó állam illetékes hatósága minden konzuli tisztviselőnek díjmentesen igazolványt állít ki, amely tanúsítja személyazonosságát és konzuli tisztviselői minőségét.

(2) Az előző bekezdés rendelkezései alkalmazandók a konzuli alkalmazottakra és a kisegítő személyzet tagjaira is, kivéve, ha ezek a fogadó állam állampolgárai, vagy állandó lakóhelyük ezen állam területén van.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései vonatkoznak a konzuli képviselet tagjainak családtagjaira is, kivéve, ha ezek a fogadó állam állampolgárai, állandó lakóhelyük ennek az államnak a területén van, vagy jövedelmező tevékenységet fejtenek ott ki.

10. cikk

A fogadó állam külügyminisztériumát vagy az e minisztérium által kijelölt hatóságot értesíteni kell:

a) a konzuli képviselet tagjainak kinevezéséről, kinevezésüket követően a konzuli képviseletre való érkezésükről, végleges eltávozásukról vagy működésük megszüntetéséről, valamint helyzetüket érintő mindazokról a változásokról, amelyek a konzuli képviseleten való működésük során bekövetkezhetnek;

b) a konzuli képviselet tagjának háztartásában élő családtag érkezéséről és végleges eltávozásáról, valamint arról, hogy valamely személy családtag lett vagy megszűnt az lenni;

c) a magánszemélyzet tagjainak érkezéséről és végleges eltávozásáról, valamint ilyen minőségben végzett szolgálatuk megszűnéséről;

d) a fogadó államban lakhellyel bíró személyeknek a konzuli képviselet tagjaként vagy a magánszemélyzet kiváltságokra és mentességekre jogosított tagjaként való alkalmazásáról és elbocsátásáról.

11. cikk

(1) A konzuli képviselet tagjának működése megszűnik különösen:

a) ha a küldő állam a fogadó állammal közli, hogy a konzuli képviselet egy tagjának a működése véget ért;

b) ha az exequaturt visszavonják;

c) ha a fogadó állam közli a küldő állammal, hogy az érintett személyt nem tekinti többé a konzuli személyzet tagjának.

(2) A fogadó állam mindenkor értesítheti a küldő államot arról, hogy valamely konzuli tisztviselőt nem kívánatos személynek, persona non grata-nak tekint, vagy, hogy valamely konzuli alkalmazott, vagy a kisegítő személyzet bármely tagja nem elfogadható.

Ebben az esetben a küldő állam - az esettől függően -, vagy visszahívja a konzuli tisztviselőt, vagy megszünteti a konzuli alkalmazott, vagy a kisegítő személyzet tagja működését.

(3) Amennyiben a küldő állam ésszerű határidőn belül nem tesz eleget az értesítésből reá háruló kötelezettségének, a fogadó állam - az esettől függően - visszavonhatja a konzuli képviselőt vezetőjének exequaturját, vagy nem tekinti többé az érdekelt személyt a konzuli képviselő tagjának, miután erről a határozatáról a küldő államot diplomáciai úton előzetesen értesítette.

(4) A [\(2\) és \(3\) bekezdésben](#) említett esetekben a fogadó állam nem köteles közölni a küldő állammal elhatározásának indokait.

II. fejezet

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

12. cikk

A fogadó állam a konzuli képviselő feladatainak teljesítéséhez minden könnyítést megad, és megteszi a megfelelő intézkedéseket azért, hogy a konzuli képviselő tagjai kifejhessék tevékenységüket és élvezhessék az Egyezményben biztosított mentességeket és kiváltságokat.

A fogadó állam védelemben részesíti a konzuli helyiségeket és a konzuli tisztviselők magánlakásait.

13. cikk

A fogadó állam jogszabályainak megfelelően megkönnyíti a küldő államnak, hogy területén a konzuli képviselő számára szükséges helyiségeket megszerezze, vagy más módon segíti ezt az államot e helyiségek megszerzésében. A fogadó állam segítséget nyújt továbbá a konzuli képviselőnek abban is, hogy a konzuli képviselő tagjai megfelelő lakást kapjanak.

14. cikk

(1) A küldő állam címere, valamint a konzuli képviselő megnevezése a két Szerződő Fél nyelvén elhelyezhető a konzuli képviselő épületén és a konzuli képviselő vezetőjének lakásán.

(2) A küldő állam nemzeti lobogója kitűzhető a konzuli képviselő épületére, a konzuli képviselő vezetőjének lakására, valamint a konzuli képviselő vezetőjének járművére, ha azokat hivatalos feladatainak ellátása alkalmával használja.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdésben](#) biztosított jogok gyakorlása során figyelembe kell venni a fogadó állam törvényeit, szabályait és szokásait.

15. cikk

(1) Az Egyezménynek a konzuli tisztviselők jogaira és kötelességeire vonatkozó rendelkezései kiterjednek a küldő állam diplomáciai képviselője diplomáciai személyzetének arra a tagjára is, akit megbíztak a fogadó államban a konzuli teendők ellátásával.

(2) A diplomáciai képviselőnek a konzuli osztályához tartozó, vagy a konzuli teendők ellátásával más módon megbízott tagjai nevét be kell jelenteni a fogadó állam külügyminisztériumának, vagy az e minisztérium által kijelölt hatóságnak.

(3) Az [\(1\) bekezdésben](#) említett személy konzuli tevékenysége nem érinti diplomáciai kiváltságait és mentességét.

16. cikk

(1) A küldő állam tulajdonában levő, vagy általa bérelt ingatlanok, amelyek konzuli célokra vagy a konzuli tisztviselők lakásául szolgálnak, mentesek mindenfajta országos, regionális, tartományi vagy községi adó és illeték alól, kivéve a külön teljesített szolgáltatások díját.

(2) A küldő állam tulajdonában levő, vagy általa bérelt ingatlanok adómentessége nem vonatkozik azokra az adókra és illetékekre, amelyeket a fogadó állam jogszabályai szerint annak a személynek kell viselnie, aki a küldő állammal, vagy a küldő állam nevében eljáró személlyel szerződött.

(3) Az [\(1\) bekezdésben](#) foglalt mentességek vonatkoznak a küldő állam tulajdonában levő olyan közlekedési eszközökre is, amelyek a konzuli tevékenység céljára szolgálnak.

17. cikk

(1) A konzuli helyiségek és a konzuli képviselet vezetőjének a lakása sérthetetlen. A fogadó állam hatóságai ezekbe nem léphetnek be, csak abban az esetben, ha rendelkeznek a konzuli képviselet vezetőjének, a diplomáciai képviselet vezetőjének vagy az egyikük által kijelölt személynek az engedélyével.

(2) A konzuli képviselet szomszédságában levő személyek vagy javak biztonságát fenyegető tűzvész vagy más természeti csapás esetén az [\(1\) bekezdésben](#) említett engedélyt a fogadó állam hatóságai részére haladéktalanul meg kell adni.

18. cikk

A konzuli képviselet irattára mindenkor, bárhol is van elhelyezve, sérthetetlen. Nem hivatalos iratok a konzuli irattárban nem tarthatók.

19. cikk

(1) A fogadó állam megengedi és megkönnyíti a küldő állam konzuli képviseletének szabad érintkezését minden hivatalos ügyben kormányával, valamint a küldő államnak akár a fogadó államban, akár más államban működő diplomáciai és konzuli képviselleteivel. Ebből a célból a konzuli képviselet minden nyilvános érintkezési módot felhasználhat, ide értve a diplomáciai vagy konzuli futárokat, a diplomáciai vagy konzuli poggyászt, és a nyílt és rejtjelezett üzeneteket is. Rádióadó-vevő állomást azonban a konzuli képviselet csak a fogadó állam hozzájárulásával létesíthet és használhat.

(2) A konzuli képviselet hivatalos levelezése sérthetetlen.

(3) A konzuli poggyászt sem felnyitni, sem visszatartani nem szabad. Abban az esetben azonban, ha a fogadó állam illetékes hatóságainak komoly okuk van annak feltételezésére, hogy a poggyász a [\(4\) bekezdésben](#) említett levelezésen, iratokon és tárgyakon kívül más tárgyakat is tartalmaz, a poggyászt visszaküldik feladási helyére.

(4) A konzuli poggyászt, akár egy, akár több csomagból áll, le kell pecsételni és a jellegére utaló látható külső jellel kell ellátni; a konzuli poggyász kizárólag a hivatalos levelezést, valamint a konzuli képviselet tevékenységére vonatkozó iratokat és tárgyakat tartalmazhatja.

(5) A konzuli futárt olyan hivatalos okmánnyal kell ellátni, amely feltünteti futári minőségét és a konzuli poggyászt alkotó csomagok számát. A konzuli futár nem lehet sem a fogadó állam állampolgára, sem annak állandó lakosa. A fogadó állam a konzuli futárt tevékenységének gyakorlása során védelemben részesíti. A konzuli futár személyes sérthetlenséget élvez, nem lehet őrizetbe venni, semmiféle formában feltartóztatni, vagy személyes szabadságában korlátozni.

(6) A konzuli poggyászt rá lehet bízni olyan hajó vagy kereskedelmi repülőgép parancsnokára, amelynek valamely belépésre kijelölt kikötőbe, illetőleg repülőtérre kell érkeznie. A parancsnokot a konzuli poggyászt alkotó csomagok számát feltüntető hivatalos okmánnyal kell ellátni, őt azonban nem lehet konzuli futárnak tekinteni. Az illetékes helyi hatóságokkal való megállapodás alapján a konzuli képviselet kiküldheti valamelyik tagját, hogy a hajó vagy a repülőgép parancsnokától a konzuli poggyászt közvetlenül és akadálytalanul átvegye.

20. cikk

A fogadó állam a területén - a bizonyos övezetekbe való belépést állambiztonsági vagy közérdekű okokból tiltó vagy szabályozó törvényeinek és más jogszabályainak fenntartásával - a konzuli képviselet tagjai számára biztosítja a szabad mozgást és közlekedést.

21. cikk

A fogadó állam a konzuli tisztviselőkkel az őket megillető tisztelettel bánik és minden megfelelő intézkedést megtesz a személyük, szabadságuk és méltóságuk elleni bármilyen sérelem megakadályozására.

22. cikk